

Колкото по-се усилвала славата на Църне, толкова по-вече потери сж пуцали по него и често се е говорѣло, че ту тука сж го убили, ту пъкъ тамъ, до като изневидѣло Църне пакъ се явявалъ и прѣчуквалъ бабаитинъ, събличалъ голи и набивалъ суарета заптии за сторениѣ имъ золуми надъ Християнитѣ.

И ходѣлъ-годѣ ходѣлъ Църне, ухо му било все въ туй, що правѣлъ Кючюкъ Сюлейманъ съ своитѣ кеседжии. Идѣло день, въ който ще трѣбвало да се срѣщнатъ двамата юнаци.

Прѣзъ единъ мѣсецъ, когато Спиро Църне биде повиканъ въ Тиквешко, да прѣмахне разбѣснѣлия се полякъ на Кесендра, а не му се удаде, макаръ и да го причаква цѣлъ мѣсецъ, то прѣсна се слухъ пакъ, че една дружина Арнаути издебнали Църня и го убили.

Тогасъ развеселиха се изведнажъ всички Турци и почнаха пакъ да бѣснуватъ, а по Мориево и Сухогоре вече явно зашега Кючюкъ Сюлейманъ съ Мурадъ Дервентли, Абдулла Даудъ, Алия и Феиза. И изтрѣпнаха клѣти Християни: нѣмаше вече хаиръ за мало и голѣмо! Неоставѣха тѣ дѣвойка негонена, жена недо-сегната, неоставѣха стада по горитѣ, чарди по меритѣ! И бѣснуваха, па на край—трѣгнаха, като да сж царски кеседжии, да хвърлятъ и да събиратъ давнини по всички села, а най-вече спрѣха съ золумитѣ си въ селото Царевикъ, отъ кждѣто бѣше прославилия се ведно съ Църне юнакъ Георги Лажтъ . . . И — пѣе имъ до днесъ бѣдния македонски робъ черна пѣсенъ:

Бог да го бие тоі Къчукъ Сулеиманъ,
Къчукъ Сулеиманъ баш арамии!
Што ми пособралъ верна дружина
И на дружина тоі му сборау:
— Аіде, дружина, даси поїдиме
Во тоа село, село Смолани,
За да сбереме по малце пари,
Отъ сека кукъя по една лира;
Че кѣ поїдиме село Царевикъ,